

kan blive en integreret og troværdig medspiller i europæisk sikkerhed.

EU-NATO-samarbejdet er ligeledes en vigtig del af den europæiske integrationsproces. Samtidig er det en ramme for et strategisk partnerskab mellem Europa og USA, hvor EU-landene enten kan handle alene med brug af NATO-aktiver eller i samarbejde med USA inden for rammerne af NATO.

Samarbejdet vil give større sammenhæng i den måde, hvorpå Europa kan agere over for omverdenen. Det vil give Europa et større ansvar for sikkerhedspolitikken. Et optimalt samarbejde vil selvfølgelig kræve, at NATO stiller militære kapaciteter til rådighed for operationer under politisk ledelse af EU.

Grundet forsvarsforbeholdet er Danmarks muligheder for aktivt at deltage i udviklingen af EU-NATO-samarbejdet begrænsede. Det er et problem for Danmark, men for Europa som helhed går udviklingen igennem dette samarbejde i den rigtige retning. Et stærkt og tæt europæisk sikkerhedspolitisk samarbejde med stærke og nære transatlantiske bånd er den eneste rigtige og solide vej frem.

KL 15.50

Det er min forventning, at vi på topmødet i Prag vil få bekræftet, at NATO fortsat er det centrale forum for solidarisk og forpligtende sikkerhedspolitisk samarbejde mellem Europa og USA.

NATO's vigtige rolle i den brede sikkerhedspolitiske integration i Europa vil også blive bekræftet.

Endelig vil der blive lagt vægt på, at NATO råder over de nødvendige militære kapaciteter til at håndtere et uforudseligt trusselsbillede.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Tak til udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen, som jeg vil betegne som fredsommelig, men også sådan uden at gå meget tæt på de varmeste kartofler.

Jeg deler helt udenrigsministerens opfattelse af, at det nye forhold mellem NATO og Rusland er ubetinget positivt. Vi har en oplagt interesse i, at der sker en tættere tilknytning mellem NATO og Rusland, specielt har Danmark en meget stor interesse, fordi Rusland er tæt på, fordi det er stort, og fordi det er nukleært.

Noget af det, udenrigsministeren ikke var inde på, var en vurdering af den aftale, der er lavet mellem Bush og Putin, underskrevet her i fredags, om de langtrækkende atomvåben, som af mange har været udlagt som en meget stor gevinst. Jeg vil ikke underdrive, at det er rart at få nogle af de langtrækkende atomvåben væk, men hvis man kigger på indholdet af aftalen, synes jeg måske, at den er noget overvurderet i den offentlige debat.

Det afgørende er jo, at de ikke tilintetgøres, de lagres op, og i modsætning til START-aftalerne, hvor man også destruerede affyringsramper, er der her ikke noget indhold om at destruere affyringsramper. Derfor kan man betegne det som et her og nu tillidskabende skridt. Javel, men på lang sigt vil jeg anse det for meget letsindigt at argumentere for, at vi kommer væsentlig længe væk fra atomtruslen med den her aftale, desværre.

Det næste, som jeg synes udenrigsministeren ikke forholdt sig til, og som jeg godt vil bede ham om at forholde sig til, når vi kommer til afslutningen – jeg er enig i det generelle synspunkt, at det er vigtigt, at Europa holder fast på USA for ikke at slippe tigeren løs, om man så må sige – er følgende spørgsmål:

Er det rigtigt, og er Danmark informeret om, og bliver det en del af diskussionen i Prag, at USA er i gang med at udvikle en helt ny atomvåbenstrategi? Den er beskrevet i et bidrag til kongressen fra Pentagon, der på amerikansk hedder »Nuclear Posture Review«, og beretter om, at man fremover vil have mulighed for at udkæmpe en krig både med konventionelle våben, traditionelle våben og nukleare våben samtidig. Det er ikke et tilfældigt småskrift, der antyder det her. Det kommer som sagt fra Pentagon, og det er forelagt Kongressen.

Jeg synes, det er helt afgørende, at vi fastholder, at hensigten med atomvåben er afskrækkelse og ikke udkæmpelse af krige. Jeg vil umiddelbart tro, at udenrigsministeren deler det synspunkt, at det ville være en voldsom bevægelse hen imod at sænke tærsklen for atomvåben, hvis man ikke fastholder, at de ikke kan anvendes i udkæmpelse af krige, specielt de små atomvåben, som man leger med i forhold til en række nævnte scenarier.

Udenrigsministeren var i sin besvarelse også inde på nødvendigheden af militær kapacitet. Der synes jeg også, udenrigsministeren var lidt uklar om, hvad det har af konsekvenser. Vi ved jo, at der er et betydeligt pres fra bl.a. USA, for at